

למפוד"ל יש מאה סיבות להפיל את

הממשלה. אבל אין לה אף נימוק אחד!

■ **ייגאל הורביץ** עם ח"כ דני רזוליו. שאל השר: "מה שלומך?" ענה חבר הכנסת, איש המערך: "זה תלוי ב"שלומך". אותו יום חששו שמא יפרוש הורביץ מן הממשלה.

■ ח"כ **משה שחל** הגיע לתל-אביב והחנה את מכוניתו באיזור שבו החניה מותרת. אלא שהזמן של כרטיסי-החניה שלו עבר. הוא קיבל דו"ח על סך 15 שקלים. שחל הלך לקופת-הדואר הקרובה ורצה לשלם. אמרו לו שם כי עדיין לא מקבלים שקלים. ו-לכן לא יוכל לשלם. אלא החל באחד ביולי. שחל המאוכזב כתב מיכתב אל ראש עיריית

■ כצ'לה הסתובב באירופה ללא עניבה. לפני שנפגש עם הקאנצלר הלמוט שמידט, פנה אליו ראש-ההטכס של ה"בונדסטאג" ואמר לו: "האם ח"כ כן-עוזו זקוק לעניבה?" השיב לו כצ'לה, חבר-קיבוץ נחל-עוז: "אינני נוהג לענוב עניבה, אך אעשה זאת בתנאי שכאשר יבוא מלך-סעודיה **חאלד לפראנץ יוזף שטרואוס**, הוא יתבקש להוריד את הכופייה שלו." ראש-הטכס הסכים לתנאי זה.

■ ביום שבו נערכו הידיונים הכלכליים על הקיצור ציגם בתקציב, נפגש שר-האוצר

נות. הם מחליטים כי יש להוציא להורג את שלושת המג'יגים המייצגים את האימפריאליזם הקפיטליסטי: **ואלרי ז'יסקאר-ד'אסטן** הצרפתי, **הלמוט שמידט** הגרמני ו-**גימי קארטר** האמריקאי. תחילה מובא ז'יסקאר אל שפת הלאגונה, אל מול כיתת-ירי. ברגע שהכיתה מתכוננת לירי, רות, צועק ז'יסקאר: "רעידת-אדמה!" הטוריסטים נבהלים, ז'יסקאר קופץ ללאגונה וניצל. אחרי-כך מובא שמידט. ברגע המכריע הוא צועק "מבול!" הכיתה נבהלת ו-שמידט ניצל. כאשר מועמד קארטר אל מול כיתת-הירי ו-זו מתכוננת לירות, הוא צועק: "אש!"

■ בסניף שערך ראש-הממשלה, **מנחם בגין**, כי תעשייה האווירית. הוא התבונן בין היתר במטוס הטרבה. כמה ממלווי התלוצצו: "עכ"ש, כשמחליפים שמות במדינה, אולי כדאי לקרוא למטוס זה על-זוה, אך מכיוון שהיא אשה צנועה, אפשר לקרוא לו מנחמיה".

■ כאשר הציע ראש-הממשלה לקרוא לחבלני הר מיטרה מפ"ן - מפרקי נפץ

■ כמה סופרים ואמנים, ו-ביניהם **עמוס קינן**, היו מסוים ליד שולחן של בית-קפה בתל-אביב, כאשר עבר לידם סגן ראש-הממשלה, **שימחה ארליך**. לבקשתו של קינן, הצטרף ארליך לשולחן. מובן שהכל חקררו על המשבר היממשלתי המתמשך, ובייחוד על הסיכוי שהמפוד"ל תפיל את הממשלה. הסביר ארליך: "למפוד"ל יש מאה סיבות להפיל את הממשלה, אבל אין לה אף נימוק אחד".

■ **דודי מנוסי** טוען ש-יש קשר בין מצב זה ובין הבדיחה הבאה: בעל נשאל על מצב חייה-הנישואין שלו. תשובתו: "אשתי ואני מאושרים ביחד. אבל האושר זה לא הכל".

■ עצתו של מנוסי ליש-ראלי המצוי: "אם אינך יכול לגמור את החודש, אל תחיל אותו!"

■ בדיחת-השבוע אינה מתאימה כליכד לחברה מהורגנת. מסופר בה על שני אנשי-הליכוד, העומדים בכיכר ציון בירושלים והעוסקים בפרהסיה בטיפוקימיני-עצמי. לשיטה המיוחסת בתורה

תל-אביב, **שלמה** ("צ'צ'") להפיל, והתלונן בפניו שאורה הרוצה לשלם את הקנס, אינו יכול. "אודה לך אם תודיע לי כיצד ולמי לשלם." סיים.

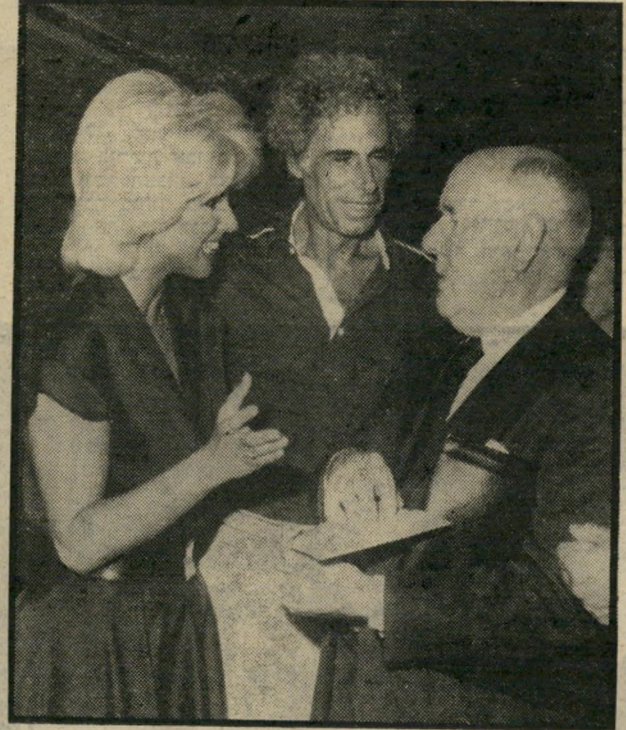
■ בעת דיון במיפלת העבודה על הטלת מס על רווח אינפלציוני ממכירת דירה, בר עיקבות הצעת הממשלה לתת פטור ממס-שבח לדירות, הציג עו חברי המפלגה הצעות אלו-טרנטיביות שונות. ח"כ **מנחם כהן** ויושבי-ראש הסייע עה, ח"כ **משה שחל**, עמדו על כך שהצעת הממשלה תובא על הצבעה בסיעת המערך. "לפי חות ההצעה תיפול אצלי-נו", אמרו.

יוחנן בדר מי שהיה חבר בכל הכנסות מילבד הנוכחית, והמומחה הפיננסי של תנועת-החרות, פגש ביחזקאל פלומין, מי שהיה סגנו של שר-האוצר לשעבר, שימחה ארליך. הוא תפס אותו באצבעו, כהרגלו, ושאל, "מי זה האידיוט שנתן פטור על קיצבת-הזיקנה של הביטוח הלאומי?" פלומין הגיב במשיכת-כתפיים (בתמונה) והבטיח לו לעיין בכך. לאחר מכן הסתבר לו כי אמנם פטור זה נתקבל מבלי שאיש שם לב אליו, "עוד אחד מפלאי הביורוקרטיה", אמר.

ארז נבון (במרכז, משמאל) בנם של נשיא המדינה יצחק נבון ורעייתו אופירה, בא למחנה צבאי אישי בארץ, כדי לחזות בחקרנת-הבכורה של הסרט, "פסטיבל הילדים". כדי שלא ישמעם, הביא עימו את חברו הירושלמי, בן גילו, ניצן צידקיהו, והשניים ישבו באולס-הקולנוע וצפו בסרט. עם תום הסרט, מיהרו החוצה כדי לבחון את המטוסים שהיו באותו מחנה.

נורתקוט פרקינסון ממוציא, "חוק פרקינסון" בוד תערוכתו של הארכיטקט ישראל גודוביץ, המתריעה נגד הביורוקרטיה. הוא פגש שם את נערת-הזוהר, פנינה רוזנבלום. כאשר זו שאלה אותו: "איך אתה רואה אותנו בשנות האלפיים?" השיב לה: "אני אהיה מת, ואת עדיין תהיי יפהפיה." אחר כך הוסיף: "החוק של אשתי, אן, הוא שגבר מחונן מתחתן עם אשה יפה, בעוד שבתי טוענת כי אשה יפה נישאת לגבר מחונן".

— העיר ח"כ **חיים בר-לב**: "אם ראש-הממשלה מתעסק בהמצאת ראשית-יבות, אולי כדאי להמציא משהו על מנת שלתו. למשל: אצל - אתם צריכים ללכת".

■ חברי-הכנסת **אברהם** ("כצ'לה") **כץ-עוז** נסע בי מישלחת פרלמנטרית לגרמניה. הוא פגש שם בח"כ חיים בר-לב ואמר לו: "שלום למור כ"ל". השיב לו בר-לב: "מה נשמע בעולם?" ענה לו כצ'לה: "בעולם מדברים על מיפלתג"נו". אמר לו בר-לב: "במיפ"לגתנו מדברים על העולם".

■ **לאונן**. ניגשים אליהם אנשים ואומרים: "הרי תבושו! איך אתם עושים דבר כזה בפומבי?" משיבים השניים: "שימחה חריגה על כי אנחנו אנשי הליי-כוד. אילו היינו אנשי המערך, היינו עושים זאת זה לזה!"

■ לא רק בישראל פורח חות הבדיחות הפוליטיות. לפי עיתון אמריקאי, סיפרו בשבוע שעבר את הבדיחה הבאה בי וונציה. העיר שבה התכנסו ראשי מדינות המערב: במיב צע נועז, משתלטים טוריסטים שם שמאלניים על כל הוועיי-דה וחוטפים את ראשי-המדיי